

Referimet e Fletëstudimit për mbledhjen «Jeta dhe shërbimi»

5-11 KORRIK

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | LI-GJI I PËRTËRIRË 11-12

«Si do Jehovahi që ta adhurojmë»

it-1 84 ¶3

Altari

Jehovai i kishte udhëzuar izraelitët të shembnin të gjithë altaret paganë dhe t'i bënin copë-copë të gjitha shtyllat dhe kolonat e tyre të shenjta. (Eks 34:13; Lp 7:5, 6; 12:1-3) Ata nuk duhej t'i imitonin kurrë kananitët dhe as të flijonin fëmijët e tyre në zjarr, siç bënin ata. (Lp 12:30, 31; 16:21) Përkundrazi, izraelitët duhej të kishin vetëm *një* altar për të adhuruar të vetmin Perëndi të vërtetë, vendndodhjen e të cilit e zgjidhte Jehovahi. (Lp 12:2-6, 13, 14, 27; krahasoje me Babiloninë, ku kishte 180 altare vetëm për perëndeshën Ishtar.) Menjëherë pasi kaluan lumin Jordan, Jehovahi u tha izraelitëve të ndërtonin një altar me gurë të pagdhendur (Lp 27:4-8), të cilin Josiu e ndërtoi në malin Ebal. (Js 8:30-32) Pasi ndanë vendin që kishin pushtuar, fisi i Rubenit, i Gadit dhe gjysma e fisit të Manaseut ndërtuan pranë Jordanit një altar të madh e mbresëlënës. Kjo shkaktoi një krizë mes fiseve të tjera, derisa u përcaktua se altarin nuk e kishin ndërtuar për adhurimin e rremë, por në shenjë kujtimi, që të gjithë ta dinin se edhe ata ishin shërbëtorë besnikë të Jehovahit.—Js 22:10-34.

19-25 KORRIK

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | LI-GJI I PËRTËRIRË 16-18

«Parime për të gjykuar me drejtësi»

it-1 343 ¶5

Verbëria

Verbëria simbolizonte shtrembërimin e drejtësisë nga gjykatësit e korruptuar, dhe Ligji i

Moisiut është plot me paralajmërime kundër ryshfeteve, dhuratave ose paragjykimeve, pasi këto mund ta verbojnë një gjykatës dhe ta pengojnë që të gjykojë me paanësi. «Ryshfeti i verbon ata që shohin qartë.» (Eks 23:8) «Ryshfeti i verbon sytë e të mençurve.» (Lp 16:19) Edhe gjykatësi më i ndershëm dhe më mendjemprehtë, mund të ndikohet, me ose pa vetëdije, nga dhuratat e personave të përfshirë në çështje. Ligji i Perëndisë flet për efektin verbues jo vetëm të dhuratave, por edhe të ndjenjave, pasi thotë: «Mos mbani anën e të varfrit, as mos e mbani me hatër pasanikun.» (Le 19:15) Prandaj, një gjykatës nuk duhej të jepte një gjykim kundër të pasurve thjesht ngaqë ishin të pasur, i ndikuar nga sentimentalizmi ose që të fitonte pëlqimin e shumicës.—Eks 23:2, 3.

it-2 685 ¶6

Prift

Kryesisht priftërinjtë kishin privilegjin të shpjegojnë Ligjin e Perëndisë, ama luanin rol të rëndësishëm edhe në sistemin gjyqësor të Izraelit. Në qytetet ku shërbenin, priftërinjtë duhej të ndihmonin gjykatësit. Gjithashtu shërbenin bashkë me ta për çështje jashtëzakonisht të vështira, për të cilat nuk mjaftonte vetëm gjykata e vendit. (Lp 17:8, 9) Atyre u kërkohej të ishin në dispozicion bashkë me pleqtë e qytetit, që të trajtonin çështje të pazgjidhura vrasjesh dhe të merrnin masa që të ndiqej procedura e duhur për heqjen e fajit të gjakut nga qyteti. (Lp 21:1, 2, 5) Nëse një burrë xheloz dyshonte për besnikërinë e së shoqes, ai duhej ta çonte gruan në tempull. Atje prifti do të kryente ceremoninë e përcaktuar dhe do t'i kërkonte Jehovahit, i cili e dinte të vërtetën, ta gjykonte personalisht çështjen nëse gruaja ishte fajtores. (Nu 5:11-31) Në çdo rast,

vendimi gjyqësor që merrnin priftërinjtë ose gjykatësit e caktuar, duhej respektuar; mosbindja dhe mosrespektimi i qëllimshëm sillte dënimin me vdekje.—Nu 15:30; Lp 17:10-13.

Xhevahire nga Bibla

it-1 787

Dëbim, dëboj

Sipas Ligjit, për dënimin me vdekje duhej dëshmia e të paktën dy dëshmitarëve. (Lp 19:15) Këta duhej të ishin të parët që do ta godisnin me gurë fajtorin për ta vrarë. (Lp 17:7) Kjo do të tregonte zellin e tyre për ligjin e Perëndisë dhe për pastërtinë e kongregacionit të Izraelit. Gjithashtu do të shërbente si masë frenuese, që askush të mos nxitohej e të jepte dëshmi të rreme dhe pa peshuar faktet.

2-8 GUSHT

THESARE NGA FJALA E PERËNDISË | LIGJI I PËRTËRIRË 22-23

«Si shihej meraku i Jehovahit për kafshët në Ligjin e Moisiut?»

it-1 621 ¶1

Ligji i përtërirë

Izraelitëve u ndalohej të merrnin nga foleja një zog që ishte ulur mbi të vegjlit ose që po ngrohte vezët, sepse në ato momente nëna ishte e pambrojtur dhe në rrezik, ngaqë instinktivisht po mbronte të vegjlit. Nënën duhej ta linin të ikte, kurse zogthat mund t'i merrnin. Kështu ajo mund të rriste zogj të tjerë.—Lp 22:6, 7.